

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvngensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

K.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

In nomine, & à nativitate Domini, millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, Indictione septima, die verò secunda mensis Iulii, Pontificatus Sanctiss: in Christo Patris D. N. D. Clementis, Divina Providentia Papæ VIII. Anno Tertio, Retroscriptæ litteræ publicatæ, & affixæ fuerunt in Acie Campi Floræ, & aliis locis publicis & consuetis per nos Prosperum Spada, & Franciscum de Bonis, ejusdem S. D. N. Curiff.
Ita Franc: de Bonis, S. D. N. P. P. Curiff.

Gabriel Savarellus Cæsarem Magistr.

K.

DECRETA S. CONGREGATIONIS
Concilii S. D. N. Urbani Divina Providentia
Papæ VIII. auctoritate edita.

De celebratione Missarum.

Qum sæpè contingat in quibusdam Ecclesiis, tam magnum missarum celebrandarum numerum, ex variis defunctorum relictis, aut piorum eleëmofynis, impositum esse, ut illis pro singulis diebus præscriptis nequeat satisfieri; & tamen nova onera missarum in dies suscipiantur, indeque fiat, ut depereant piæ testantium voluntates, obstricta benefactoribus fides violeatur, defunctorum animæ suffragiis priventur, Ecclesiis debitus subtrahatur cultus, ac Christi fideles gravi scandalo affecti, plerumque à similibus charitatis operibus retrahantur: cumque his malis maximum inter cætera fomentum præbeat, aut quod iis, qui Missas supra vires celebrandas suscipiunt, sperent illis brevi ad pauciorum numerum à superioribus reductum iri, aut quod Ecclesiis sorte pecuniarum absumpta, plerumque nuda remaneant onera Missarum, absque illo emolumento, aut quod eleëmofyna pro illis celebrandis, sit adeo tenuis, ut non facile inveniantur, qui velint huic se muneri subicere, & redditus Ecclesiæ, aut Monasterii adeo exigui, ut sacerdotes pro necessaria sustentatione novis se oneribus obstringere compellantur Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, animadvertens facturam se rem DEO gratissimam, charitatique, ac justitiæ maximè consentaneam, si pro viribus satagat, hunc teterrimum abusum è Christiana Republica convellere, atque eradicare: Sanctissimi Domini Nostri Urbani, Divina providentia Papæ VIII. auctoritate sibi specialiter attributa, infra scripta decreta edidit.

Ac primò dillicte prohibet & interdicit,

ne Episcopi in Dicecesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel alia quomodo reducant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine foundationis: sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis, ad Apostolicam Sedem recurratur, quæ, re diligenter perspectâ, id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur: alioquin reductiones, moderationes, & commutationes hujusmodi, si quas, contra hujus prohibitionis formam, fieri contigerit, omnino nullas, atque inanes decernit.

Deinde ubi pluribus Missis etiam ejusdem qualitatis celebrandis, plura stipendia, quantumcumque incongrua, & exigua, sive ab una, sive à pluribus personis collata fuerunt, aut conferentur in futurum, Sacerdotibus, Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Monasteriis, Congregationibus, Domibus, ac locis piis quibuscumque tam sæcularibus, quam regularibus. S. Congregatio sub obtestatione Divini Iudicii, mandat, ac præcipit, ut absolute tot Missæ celebrentur, quot ad rationem attributæ eleëmofynæ præscriptæ fuerint, ita ut alioquin ii, ad quos pertinet, suæ obligationi non satisfaciant; quin imò graviter peccent, & ad restitutionem teneantur.

Id verò ut deinceps observetur exactius, Sacra Congregatio eadem auctoritate revocat privilegia, & indulta omnia, quibusvis personis, Ecclesiis, ac locis piis tam sæcularibus quam regularibus cujuscunque Ordinis, Congregationis, instituti, quamcumque ob causam concessa, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel anniversariorum celebratione,

vij E 2

aut

aut aliquibus collectis, seu orationibus plurimum Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat. Ac similiter omne damnabile lucrum ab Ecclesia remove volens, prohibet Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam, cum certa eleemosyna; ne eandem alteri, certâ eleemosynâ sibi retentâ celebrandam committat.

Præterea, nec in Ecclesiis, in quibus onera Missarum in perpetuum imposita sibi Sacerdotes in eis, ut par est, adimplerent tepidiores, ac segniores reddantur, quod onera huiusmodi, cum nulla, aut parva, sint utilitate conjuncta, statuit atque decernit, ut pecuniæ ac bona mobilia Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monasteriis, Conventibus, ac locis omnibus, tam sæcularibus, quam regularibus, atque illorum personis, in futurum simpliciter acquirenda, cum onere perpetuo Missarum celebrandarum, ab iis, ad quos pertinet, sub pœna interdicti ab ingressu Ecclesiæ, ipso facto incurrenda, à die realis acquisitionis, statim deponi debeant, penes Ædem Sacram, vel personam fide, & facultatibus idoneam ad effectum, illa, seu illorum pretium quamprimum investiendi, in bonis immobilibus fructiferis, cum expressa individua mentione oneris, quod illis annexum reperitur, ac si eadem bona immobilia auctoritate Apostolica deinceps alienare contigerit, eorundem pretium sub eadem pœna, ut supra, deponi, atque in aliis bonis stabilibus ibidem fructiferis, cum ejusdem oneris repetitione atque annexione converti debeat.

Ad hæc S. Congregatio, quibusvis Capitulis, Collegiis, Societatibus, & Congregationibus, nec non omnibus & singulis Ecclesiis, ac piorum locorum, tam sæcularium, quam Regularium superioribus, vel aliis ad quos pertinet, districtè prohibet, ne impostorum onera perpetua suscipiant Missarum celebrandarum: sæculares quidem sine Episcopi, vel ejus Generalis Vicarii: Regulares verò sine Generalis vel Provincialis consensu & licentiâ, in scriptis, & gratis concedenda, alioquin sæcularis, qui hujus prohibitionis transgressor extiterit, ab ingressu Ecclesiæ interdictus sit eo ipso: Regularis verò, pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis, ad alia de cætero obtinenda, vocisque activæ & passivæ absque alia declaratione, incurrat. Eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis ita demum iidem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera suscipere valeant: alioquin omninò abstineant ab huiusmodi eleemosynis, etiam spontè oblati in futurum recipiendis, & capsulas auferant ab Ecclesiis cum inscriptione, illa Eleemosyna

pro Missis, vel alia simili sub iisdem pœnis ipso facto incurrendis, ne fideles hac ratione frustrentur. Episcopus vero, seu ejus Vicarius, aut Generalis, vel Provincialis, ubi de licentiâ pro perpetuis oneribus fuerint requisiti, in singulis casibus diligenter inquirent de singulis Missarum celebrandarum obligationibus, cuique Ecclesiæ, Monasterio, aut loco pio incumbentibus, nec antea assensum huiusmodi aut licentiâ præbeant, quam eis legitime constiterit, illius sacerdotes tam novo oneri suscipiendo, quam antiquis jam susceptis satisfacere posse, præcipuamque rationem habeant, ut redditus, qui Ecclesiis, & locis piis relinquuntur, omninò respondeant oneribus adjunctis, secundum morem cujusque civitatis, vel Provinciæ, intelligantque si in re tanti momenti desides aut negligentes fuerint, in novissimo die se hujus prætermissi muneris, rationem esse reddituros.

Postremo, Illustrissimi Patres non sine gravi animi dolore intelligentes mala ferè omnia, quæ regularem disciplinam evertunt, ac præcipuè nimiam hanc facultatem fovent in oneribus Missarum, supra vires suscipiendis, veluti ex infecta radice pullulare ex majori Regularium numero, quam ferant redditus & eleemosynæ cujusque Monasterii: inherentes summorum Pontificum ac Sacri Concilii Tridentini decretis hac de re editis, S. D. N. auctoritate præcipiunt, ac mandant omnibus & singulis Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis, & quibuscumque aliis superioribus Monasteriorum, Conventuum, ac Domorum regularium, bona immobilia possidentium, vel non possidentium cujuscumque Ordinis, Congregationis & instituti existentium, intra fines Italiæ, & Insularum adjacentium, ut singuli, ad quos pertinet, in qualibet Provincia, adhibitis duobus aut tribus regularibus sui Ordinis vel Congregationis, probatoribus, & rerum usû peritoribus, bona immobilia, census, redditus, proventus omnes, consuetas item eleemosynas, & obventiones, tam communes Monasteriorum, Conventuum, & Domorum ejusdem Provinciæ, quam etiam singularibus personis Religiosis assignatas, seu permissas, in communem usum deinceps conferendas, decem annorum immediatè præcedentium habita ratione, diligenter & maturè recognoscant, iis omnibus detractis, quæ reparaciones, præstationes, grandines, sterilitates, aliæ cujuslibet generis onera consueverunt absorbere, eoque omnia scripto fideliter exarata, idem superior, cujus interest, in proximo Capitulo seu Congregatione Generali, vel Provinciali, coram tribus Iudicibus ab ipsomet Capitulo, seu Congregatione deligendis, proponat, qui computatis huiusmodi redditibus, elec-

eleëmofynis, & obventionibus univerfis & oneribus, ut fuprà, detractis, fedulo examinent, quot Religiofi homines, connumeratis etiam Laicis, aliisque neceffariis fervientibus, in unoquoque Monafterio, Conventu, & Domino regulari, juxta regionis & proprii instituti morem, victum & veftitum & medicinalia in communi habentes, competenter valeant fuffentari.

Tum eorundem bonorum, reddituum, eleëmofynarum, & onerum præcifam notam ipfimet Capitulo, feu Congregationi, exhibeant, ut in illo diligenter omnibus difcuffis, cujusque familiæ, Monafterii, Conventus ac Domus regularis in fingula quaque Provincia, certus earum tantum perfonarum numerus Patrum Capitularium voto, præfigatur, quæ redditibus, eleëmofynis, & obventionibus, ut fuperius, fufficienter ali poffint.

Ne verò superiores, qui id præftare debent, ferius aut remiffius quam par est, fuo muneri fatifaciant, mandat S. Congregatio, ut infra annum post proximum Capitulum Generale, vel Provinciale computandum, omnia hæc de genere capitulariter gefta, in authenticam formam redacta, ad facram ipfam Congregationem Concilii finguli mittant, numerumque familiæ, fingulorumque Conventuum, Monafteriorum, & Domorum hujusmodi regularium, Capituli, feu Congregationis Generalis vel Provincialis fententia & auctoritate præfinitum, iidem superiores tam Generales & Provinciales omnes, quam locales perpetuò fervare omninò teneantur, nec poffint illam quoquomodo augere, etiam prætextu augmenti reddituum absque Sacræ ipfius Congregationis Licentia. Superiores autem hujusmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præfiterint, vel numerum, ut fuprà præfcriptum quovis modo augere præfumpferint, privationis omnium officiorum quæ tunc temporis obtinebunt, vocisque activæ ac paffivæ & ad omnia fuæ Religionis officia & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipfo incurrere, atque aliis etiam gravioribus à Sede Apostolica infligendis pœnis S. Congregatio subjacere voluit & declaravit. Deinceps verò Monasterium, Conventus, Domus, Congregatio vel Societas Religioforum feu Regularium, nullibi recipiatur, nisi præter alia ad id requifita, in fingulis ejuſmodi locis duodecim faltem fratres, aut Monachi, feu Religiofi degere, & ex redditibus & confuetis eleëmofynis, detractis omnibus, ut fuprà, detrahendis, competenter fuffentari valeant, ad præfcriptum decreti fel: recor: Gregorii XV. hac de re editi, alioquin Monasteria, & loca hujusmodi post hac recipienda, in quibus duodecim Religiofi, ut fuprà, fuffentari, atque inhabitare non poterunt, & actu non inhabitaverint, ordinarii loci visita-

tioni, correptioni, atque omnimodæ jurisdictioni fubjecta eſſe intelligantur.

Porro ne ullo unquam tempore in oblivionem, feu defuetudinem abeant, superiores locales cujusque Monasterii, Conventus, Domus regularis curare, atque efficere teneantur, sub pœna privationis officii, vocisque activæ & paffivæ ipfo facto incurrenda, ut in perpetuum, sexto quoque Mense, id est, Feria fecunda post primam Dominicam Adventus, & Feria sexta post Octavam Corporis Christi, præfentes Ordinationes in publica menſa perlegantur, omnibus tam Eccleſiaſticis perſonis cujuſcumque ſint ordinis, conditionis & gradus, quam Laicis, quocumque honore, ac poteſtate præditis, præſentia decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitus interdita.

Non obſtantibus, quoad ſupradicta omnia & ſingula, in præſentibus Decretis contenta, Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis in favorem quarumcumque perſonarum, atque Ordinum, tam Mendicantium, Militarium, etiam S. Ioannis Hieroſolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuſlibet alterius inſtituti, etiam neceſſariò & in individuo exprimendi, Eccleſiarum, Monafteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hoſpitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque, tam ſæcularium quam regularium locorum, nec non illorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis etiam, Mari magno, feu Bulla aurea, aut alias nuncupatis, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, nec non irritantibus decretis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, ſeu extensionis conceſſis & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis, ſpecialis, & individua ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ſervanda eſſet, tenores hujusmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inferri forent, præſentibus pro expreſſis habens, quibus quo ad ea, quæ præſentibus adverſantur, illis alias in ſuo robore permanſuris, Sacra Congregatio Sanctitatis Suæ auctoritate, ſpecialiter, & expreſſe derogat; cæterisque contrariis quibuſcumque.

Et ne præmiſorum ignorantia à quoquam prætendi poſſit, voluit eadem S. Congrega-

tio, ut præsentibus Ordinationes, in valvis Basilicarum S. Ioannis Laterani, & Principis Apostolorum de Vrbe, ac in Acie Campi Floræ, ut moris est, affixæ, omnes, ad quos pertinet, ita arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent; Utque earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ, in dignitate Ecclesiastica constitutæ, munitis, eadem prorsus fides adhibea-

tur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ, die 21 Iunii, 1625.

Cosmus Cardinalis de Torres.

Loco ✠ sigilli.

Prosper Fagnanus Sacr. Congr. Secr.

Anno D. N. Jesu Christi, millesimo, sexcentesimo, vigesimo quinto, Indictione octava, Pontificatus autem in Christo Patris, & D. N. D. Urbani, Divina providentia P. P. Octavi, anno ejus tertio, die verò vigesima secunda mensis Septembris, superscripta Decreta affixa, & publicata fuerunt, ad valvas Basilicarum S. Ioannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Vrbe, ac in Acie Campi Floræ, ut moris est, per nos Camillum Fundatum, & Fabium Emilianum, Sanctissimi D. N. PP. Curf.

Brandimartes Latinus Prælibati Sanctissimi D. N. P. P. ac S. Rom. & Universalis Inquisitionis Censor pro Mag. D. D. Curf.

L.

D E C R E T A

Pro reformatione Regularium, tam Monachorum, quàm Mendicantium cujusque Ordinis & Instituti.

CLEMENS PAPA VIII.

1. **N**illus omninò prætextu cujuscumque privilegii, vel superioritatis, etiam Generalatus, à Servitio Chori censeatur immunis, nisi pro tempore, quo quis in proprii officii munere actu fuerit occupatus. Cum Lectoribus autem, & Prædicatoribus, superiores iis tantum diebus, quibus eos legere aut prædicare contigerit, dispensare possint: Idem quoque præstare valeant cum ægrotis, & studiorum causa legitimè impeditis. In eos verò, qui negligentes, aut inobedientes fuerint, salutari poenitentia Superiores animadvertant ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum, alimenti etiam, si opus fuerit, subtractione.

2. Lectio Sacræ Scripturæ, vel Casuum conscientie bis in hebdomada, præscriptis diebus in singulis Monasteriis, & conventibus habeatur, ad quam fratres omnes conveniant, eaque absoluta, mutua collatione circa explicatam doctrinam, sese utiliter exercent.

3. Quò Trid. Concil. Decreta de paupertatis voto custodiendo fidelius observentur, Præcipitur, ut nullus ex fratribus, etiam si Superior sit, bona immobilia, vel mobilia, aut pecuniam, proventus, census, elemosinas, sive ex concionibus sive ex lectionibus, aut pro Missis, tam in propria Ecclesia, quàm ubicumque celebrandis, aliove ipsorum iusto labore, & causa, & quocumque nomine acquisita, etiam si subsidia consanguineorum, aut piorum largitiones, legata, aut donationes fuerint, tanquam propria, aut etiam nomine Conventus possidere possit: sed ea omnia statim Superiori tradantur, & Conventui incorporentur, atque cum cæteris illius bonis, redditibus, pecuniis, ac proventibus confundantur, quo communis inde victus, & vestitus omnibus suppeditari possit.

4. Neque Superioribus, quicumque illi sint, ullo pacto liceat eisdem fratribus, aut eorum alicui bona stabilia, etiam ad usum fructum, vel usum, administrationem, aut com-